Ч. 9. Субота 25 (12) січня 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Делеґациї. — З німецкого парляменту. — Погроза розвязаня Думи. — Відновлене процесу против мін. Назіого. — Смерть провідника македоньских войск.

Комісия справ внутрішних австрийскої делеґациї збирає ся на нараду дня 30 с. м. На тім засіданю міністер справ заграничних бар. Еренталь вигосить своє expose. Повне засідане австрийскої делеґациї відбуде ся імовірно дня 8 лютого.

Парлямент німецкий приймив вчера в третім читаню закон про обиду маєстату. Социялісти внесли в парляменті резолюцию взиваючу канцлєра, аби в будучій сесиї вніс проєкт закона, по мисли котрого в німецкій державі вибори до парляменту і соймів мають відбувати ся на підставі рівного, загального, тайного голосованя всіх без ріжниці пола, котрі переступили 20 рік житя.

Брутальність берлиньскої поліциї і нечувано терпка відповідь кн. Більова, дана в прускім соймі на жадане загального голосованя заворушила ціле королівство пруске а навіть прочу частину Німеччини. Справа переносить ся швидко до німецкого парляменту, де социялдемократичні посли поставили інтерпеляцию, в якій запитують канцлерский уряд, з яких мотивів державний канцлер в своїй промові, виголошеній в прускім соймі, уважав перенесенє виборчої ординациї до німецкого парляменту на пруский сойм за шкідливе і невідповідне та чи канцлєр держави похвалює сконсиґноване войска в берлїньских касарнях на дни 12 січня задля виступленя против народних віч скликаних социяльною демократиєю. На інтерпеляцию сю відповів кн. Більов передвчера. Парлямент окружила маса публики, серед якої здержували порядок сильні відділи поліциї і войска. В президиї берлиньскої поліциї утворено навіть окрему комісию, яка має дбати виключно про уличний спокій столиці.

Кн. Більов відмовив уділу в дебаті над першою половиною інтерпеляциї, заявляючи, що ся справа є внутрішним питанем Прус. Що-до подій з 12 с. м., то поліция виступила, щоби перепинити нарушенє супокою на улицях. Коли войска були сконсиґновані по касарнях, то стало ся се на те, щоб для охорони публичного спокою могло безпроволочно виступити войско. Прямої відповіди не дав отже Більов навіть на другу частину інтерпеляциї, а за те перебиваний без впину социял-демократичними послами, заатакував соц.-дем. перше за аранжовані нею уличні демонстрациї. „Улиці мусять бути полишені вільними для комунікациї“. „Не стерпимо, щоби політичну аґітацию переношено на улицю. Думка, щоби такими демонстрациями можна вимогти що-небудь на правительстві, є крайно ошибочна. Сего в Німеччині не буде ніколи. Маю надію, що буржуазийні партиї осудять остро сї промахи (оплески на правици). Провідники демонстрациї з 12 с. м. звели робітниче населенє на лихий шлях, я остерігаю їх, щоби ним не ступали дальше і ще раз звертаю ся до робітничого населеня з поважним, з щирого серця ідучим натхненем. Так із серця, яке є щирійше для робітників, як ви, та яке радить їм, щоби не дали ся дальше баламутити та не наражували своєї шкіри задля партийних фанатиків. Одвічальність за наслідки спаде не на власть але на підюджуючих!“

Після гадки кількох визначних росийских послів до Думи правительство обстає при своїм жаданю міліярдового предложеня о будові нової фльоти, хоч би оно в Думі викликало острий опір. Провідник жовтнївців ґр. Уваров заявив в розмові з одним дневникарем, що правительство веліло повідомити провідників сторонництв в Думі, що на случай відкиненя предложеня о фльоті Дума буде розвязана. Провідник монархістів ґр. Бобриньский сумні.

9)

ЗНАК ЧОТИРОХ.

Оповіданє — Конана Дойлє.

(Дальше).

Гольмс поступав обачно дальше а ми ішли зараз за ним, пускаючи за собою по коритарі довгі, чорні тіни. Коли ми дійшли до третих дверий, запукав Гольмс, але ніхто не відозвав ся. Тепер пробовав він отворити двері, але они були із середини замкнені на ключ і була засунена сильна засувка як ми то при сьвітлі ліхтарні могли добачити. Гольмс нахилив ся до дірки від ключа, котра зовсім була заслонена, але й зараз відскочив та відотхнув важко.

— Там сидить якийсь чортяка, Ватсоне — сказав він так зворушений, як я єго перед тим ще ніколи не бачив. — Що ви думаєте о тім?

Я й собі подивив ся крізь дірку від ключа і перепуджений відскочив. Місяць осьвітив комнату блїдавим сьвітлом і там висїло — ніби у воздусї, бо понизше все було темне, якесь лице, звернене очима до мене — точнїсенько лице нашого товариша Тадія. Тота сама висока лиса голова з вінцем рудого волося, таке саме бліде лице, лиш що тепер вже не рушали ся, мов би закостеніли в неприроднім викривленю, в якімсь страшнім усьміху, котрий в несамовито глухій комнаті, видавав ся страшнійший і більше впливав на нерви як би хоч якась і найстрашнїйша машкара або якесь найпоганійше викривлене. А лице так було подібне до лиця нашого малого приятеля, що я мимо волї оглянув ся за ним, щоби переконати ся, чи він дійство стоїть поза нами. Аж тоді прийшло менї на гадку, що він згадував о тім, що він і єго брат то близнюки.

— То страшно — сказав я до Гольмса. — Щож тепер зробило?

— Виважимо двері — сказав він на то і підпер ся з цілої сили під двері, щоби вирвати замок. Замок скрипів і тріщав, але не попускав. Тепер підсунули ся ми оба під двері і сим разом замок розскочив ся з лоскотом і ми знайшли ся в комнаті Вартоломія Шольто. Здавало ся, як би він там зробив був собі хемічну лябораторию. Вздовж стіни напроти дверий був уставлений подвійний ряд фляшок зі скляними затичками а на столі лежали в неладі реторти, скляні баньки та реаґенцийні судинки. В кутах видко було великі в соломяних плетїнках фляшки, в котрих були мабуть якісь кваси. Одна з них була мабуть розбита, бо з неї вилила ся була струя якоїсь темної течі а воздух був переповнений якимсь острим, подібним до теру запахом. По однім боці комнати стояла східковата драбинка посеред куп лат і кусків муру а над нею в стели видко було отвір, досить великий, щоби міг якийсь чоловік влізти ся. При споді тої драбинки було покинене як небудь якесь довге, міцне ужиско.

Але коло стола, на дереволянім кріслі з опиралом сидів неживий пан дому з похиленою на праве плече головою з невиясненим, мов би у якогось духа усьміхом на лици. Він вже був застиг і закостенів, очевидно був вже не живий від богато годин. Він виглядав так, як би не лиш черти єго лиця, але й всі члени єго тіла були в найдивнійший спосіб повитягані і повикручувані. На столі, саме коло єго руки лежало якесь дивне оружиє — брунатний сукуватий костур, до котрого була привязана грубими шнурками камінна ручка подібна до молота. Коло того лежав кусень віддертого паперу, а на нім було написаних кілька слів. Гольмс кинув на той папір оком, підтягнув брови многозначно в гору а відтак подав єго мені.

— Ну, що ви на то?

— При сьвітлі ліхтарні прочитав я з жахом і страхом: „Знак чотирох“.

— Ради Бога, що то все має значити? — крикнув я.

— То значить убийство — відповів він, нахиляючись над нежаного. — Ах! Я сподівав ся того. Подивіть ся тут!

Він показав на якийсь предмет, що виглядав мов би якесь довге темне терне, вбите в тіло повисше уха.

— Менї здає ся, що то якась скалка.

— Так, то скалка. Можете єї витягнути, але будьте осторожні, бо она затроєна. — Я взяв єї двома пальцями і она дала ся легко витягнути з тїла, так що ледви слід по ній лишив ся. Лиш малесенька плямка з крови показувала, де скалка була вбита.

— То все для мене якась невияснена загадка — сказав я — замість виясновати ся, она стає щораз темнійша.

— Противно — відозвав ся на то Гольмс —

ває ся, чи прийде до відкиненя предложеня, коли би однако так стало ся, розвязане Думи буде зависїти від форми відкиненя. Мимо того він, ґр. Уваров, рішив ся голосувати против предложеня, а так само єго полїтичні приятелї. Також посол із сторонництва кадетів Населович заявив, що єго сторонництво іде в тій справі разом з жовтнївцями. Також і член крайної правицї Пуришкевич недавно заявив ся против предложеня о фльоті. І більшість російскої праси виступає против того предложеня.

Ві второк розпочав ся в Римі на ново процес проти б. італїяньского міністра просьвіти Назіого та єго секретаря Льомбарда. Процес той треба було в грудни перервати черз те, що адвоката Назіого зложили були оборону. Назіого боронить депутований Мураторі і єго асистенти. Крім того має предсїдатель розправи, енерґічний б. державний прокуратор Манфреді для себе двох адвокатів, обзнакомлених з ходом розправи, щоби они могли обняти оборону ехоffo, як би теперішна оборона Назіого зложила свій уряд, щоби знов перервати і відложити розправу. Щоби унеможливити всякі інциденти, веде Манфреді розправу дуже обєктивно, придержуючись строго предмету розправи. Надіють ся, що при енерґічнім веденю розправи покінчить ся той процес в двайцять засїданях. На вторковій розправі зізнавали сьвідки, тілько опрокидуючи або стверджуючи зізнаня Назіого, що він вправдї втягав фальшиво ріжні видатки, за теж обертав їх безкористно на полїтичні цїли. В ходї тих зізнань вийшло між иншим на яву, що Назі уживав одного аґента, оплачуваного міністерством просьвіти, на те, щоби він стеріг любовних авантур сина Назіого та єго химерної любовницї і то не лиш в Римі, але також по инших італїяньских містах, що хиба не належало до обсягу діланя функціонарів мінїстерства просьвіти.

З Монастира в Македонії доносять, що відобрав собі там житє вистрілом з револьвера провідник македоньских ворохобників, Дімко, котрий від довгого часу був пострахом монастирского повіта. Причиною самоубийства був страх, що попаде в турецкі руки. Войска бо турецкі окружили єго відділ так, що не мав надії видобути ся на свободу. Аби уникнути вязницї, відобрав собі житє.

Новинки.

Львів, дня 24-го сїчня 1908.

— Іменованя. Мінїстерство торговлї іменувало пенсионованого асистента почтового Володислава Каньского, асистентом почтовим а Дирекция почт і телеґрафів призначила єго до служби в урядї почтово-телеґрафічнім Львів І.

— Бідачка-богачка. Оногди занедужала у Відни на улици коло старого будинку каси ощадности якась бідна 70-лїтна старуха Франціска Рідль, котрій громада міста давала на удержане 24 К місячно. Прохожі подали старусї першу поміч і завізвали зараз поготівлю ратункову, котра на просьбу занедужавшої відставила її до її власного помешканя положеного недалеко місця пригоди. Тут она й померла небавком по її принесеню. Коли помершу розбирали, знайшли під спідницею тяжкий мішок, а в нїм досить значне майно помершої. Мішок той був зроблений з останків якихсь материй і старуха обвязувала ся ним довкола, а поверх убирала спідницї. В мішку тім була книжочка каси ощадности на 3674 К, дальше 128 К 33 с. готівкою, 2 членські книжочки, премієва посьвідка на італїяньский льос Червоного Хреста, один льос австрийского Червон. Хреста, срібний годинник, 3 золоті причіпки до годинника, пара золотих ковтків, золота брошка, золота бранзлєтка з золотим медальоником, 2 золоті ґузики і золотий медальоник. Рідльова лише що недавно приїхала була до Відня з Бадену, де мала маленьке господарство і жила з того, але коли перед осьми роками ще раз віддала ся за музика о 14 лїт молодшого від себе, а той опісля зійшов з розуму, она жила у Відни з милостинї добрих людий і маґістрату.

— Дрібні вісти. Надзвичайні загальні збори філії Руск. Тов-а педаґоґічного в Бережанах відбудуть ся дня 1 лютого о 2 год. по полудни в комнатах „Бояна“. — В ґімназії в Стрию отвирає кр. Рада шк. на прошенє родичів при тамошній І-ій клясі руску паралельку. — Князь Юрий Чарторийский, як доносять з Ярослава, занедужав небезпечно. — В Бродах помер нагло в ждальни на тамошнїм двірци зелїзничім на удар серця Павло Войцїкевич торговельник безрог з Мелца. — В Женеві арештовано якогось Карбіньского і лїкаря Семашка, котрі стояли в зносинах з арештованою в Монахові Росиянкою Равичівною, при котрій знайдено гроші походячі з рабунку в Тифлісї. — Презесом львівского товариства лїкарского вибраний примарий др. Пісек, а єго заступником др. Шпільман. — В Ринку згублено золоту спинку з великим коралем, в котрім був брилянт.— В Княгининї під Станиславовом жінка теслї Данила Штернберґа привела дня 10 с. м. трійнята на сьвіт. Матїр і дїти зовсїм здорові. — У Великім Вараждинї на Угорщинї арештовано тамошного підприємця будівельного і професора при тамошній технічній школї, Стефана Мольнара, за фальшоване угорскої ренти короновоі по 1000 і 500 К. При ревізиї в єго помешканю знайдено богато підроблених цїнних паперів. — В процесї против ґр. Гогенава і ґр. Лїнара в Берлинї обжалованих о т. зв. гомосексуальність засуджено ґр. Лїнара на рік і 4 місяцї вязницї. Ґр. Гогенава увільнено, бо не можна було єму доказати вини, хоч і не доказано невинности.

— Зьвірскість пияниць. З Перемишля доносять: Оногди о 2 год. по полудни сторож Іван Глушко в Ринку, будучи пияним, кинув свою жінку з балькона II поверха на брук. Нещаслива впала на камінє і не лиш потовкла ся тяжко але й розбила собі голову так, що аж кість розпукла ся. Зьвірский чоловік збіг відтак сходами на долину і зачав ще збиткувати ся над нещасливою, бив її, копав ногами і тягнув за волосє. Злочинця арештувала полиция а нещасливу єго жертву відставлено до шпиталю без надії удержаня її при житю. — У Велдїжи знов стала ся дня 19 с. м. така подія: Максим Будай з Варикімполюнского повіта по пиятицї і сварцї в коршмі у Велдїжи впав около 9 год. вечером впав до окремо мешкаючого свого шурина Адольфа Ґурского походячого з Вами і порізав єго ножем так, що той в дві години опісля помер. Будая відставила жандармерия з Велдїжа дня 21 с. м. до суду повітового в Долинї.

— Огні. Дня 7 с. м. вибух огонь в загородї начальника громади Юрка Стаюри в Радружи равского повіта і знищив всї будинки господарскі разом зі всїм торічним добутком. Огонь вибух в наслідок лихої будови комина, а шкода, якої наробив, виносить 4.000 К і не була обезпечена. — В однім із жидівских помешкань каменицї при ул. Лэманій ч. 2 у Львові вибух вчера огонь. Від искри, яка випала з печи, займила ся перина, а від неї й цїла постіль. Завізвана сторожа пожарна угасила огонь.

— Репертуар руского театру в Коломиї. Саля „Каси шадничої“. Початок о годинї 7·30 вечером. Білєти продає „Народна Торговля“, а від год. 5 вечером в день представленя каса театру.

В суботу, дня 24 с. м. „Жидівка вихрестка“,

она з кождою хвилею стає яснїйша. Менї не достає ще кілька сполучаючих частий до цїлого случаю.

Ми майже забули на нашого товариша. Він стояв все ще перепуджений коло дверий, ломив руки та зітхнув. Нараз зачав таки голосно заводити.

— Пропав скарб! Вкрали єму скарб! Он-там в горі єсть діра, крізь котру ми єго спустили. Я помагав єму при тім. Я був послідний, що єго видів. Я лишив єго тут вчера вечером а коли я ішов сходами в долину, то чув ще, як він двері замкнув на ключ.

— В котрім часї то було?

— О десятій годинї. А тепер він вже не жиє. Дадуть знати на полїцию і ще готово впасти підозрінє, що то моя в тім рука. Таки ще готово прийти до того. Але ви, мої панове, чей так не думаєте. Ви певне не погадаєте, що то я так зробив? Я би був вас прецї не запросив сюди, як би то я зробив. Ой-ой-ой! Менї прийде ся таки вдуріти.

Він вимахував руками у воздусї, тупав ногами і виробляв так, як колиб справдї вже здурів.

— Не потребуєте нїчого бояти ся, пане Шольто, — сказав Гольмс, поклавши єму дружно свою руку на плече, — послухайте моєї ради і поїдьте зараз на полїцию і дайте там о всїм знати. Скажіть також, що будете властям у всїм помагати. Ми заждемо тут на вас.

Малий чоловік послухав ради і ми чули, як він сходячи потемки на долину, спотикав ся на сходах.

6. Шерльок Гольмс викладає.

— Ну, Ватсоне — відозвав ся Гольмс — тепер маємо для себе пів години часу, отже використаємо її. Хоч для мене сей случай, як то я вам вже сказав, майже зовсїм ясний, то все-таки не треба нам дати ся збаламутити занадто великою певностию. Хоч справа тепер видає ся зовсїм проста, то все таки можуть в нїй знайти ся запутані обставини.

— Проста! — відозвав ся я на то.

— Авжеж — сказав він з міною професора на клїницї, котрий поучає своїх студентів на трупах. — Будьте ласкаві, сядьте собі там в кутику, щоби ваші слїди не наробили непорядку. А тепер до дїла. Насамперед — як прийшли і як вийшли тоті люди? Двері не були від вчера відомкнені. А як має ся дїло з вікном? — Він взяв лїхтарню до руки і почав робити свої спостереженя, котрих вислїди муркотїв сам до себе.

— Вікно із середини засунене. Рами зовсїм добрі. По боках нема скоблїв. Отворім же. Ринви нема нїгди близько. На дах не можна видобути ся. А таки влїз якийсь чоловік вікном. Минувшої ночи падав трохи дощ. От тут відбила ся якась нога в мокрім поросї на ґзимсї під вікном, а тут єсть круглий слїд, а тут ще один на земли, а там знов коло стола. Подивіть ся тут, Ватсоне! То дає дійстно знаменитий доказ.

Я подивив ся на виразно відбиті, брудні кружільця. — Та прецї не слїд ноги — сказав я.

— Нї, але для нас далеко більшої вартости. То відбитка хідлї. Тут на ґзимсї коло вікна видите слїд чобота — тяжкого чобота з широким металевим обцасом; а коло того єсть слїд від хідлї.

— Чоловік з деревляною ногою!

— Авжеж. Але при тім був ще хтось — якийсь дуже зручний і дїяльний спільник. Ану-ко докторе, подавіть ся, чи вилїзли би ви сюди по мурі?

Я виглянув крізь отворене вікно. Місяць сьвітив ясно на нашу сторону дому. Ми були добрих шїсдесять стіп над землею і нїгде не міг я добачити, щоби можна було де станути ногою або хоч би де якусь щілину в мурі.

— То зовсїм не можливо — сказав я.

— Без помочи, певно. Але подумайте собі, що ви мали би тут на горі якогось приятеля, котрий би вам на розї дому спустив отсе міцне, грубе ужиско, привязавши єго насамперед до міцного гака, як отсей, що єго видите тут в мурі. Як би з вас був сильний і зручний чоловік, то я гадаю, що ви би вилїзли сюди навіть і з деревляною ногою. Розуміє ся, що ви би вертали назад тою самою дорогою а ваш помічник витягнув би ужиско на гору, відвязав би єго від гака, замкнув би вікно назад, засунув би із середи і вийшов би назад туди, куди прийшов.

(Дальше буде).

народний образ в 5 діях зі співами і танцями Тогобочного.

В неділю, дня 26 с. м. по полудни о 3 годині по знижених цінах „Маруся Богуславка“, історична драма зі співами і танцями в 5 діях М. Старицкого. — Вечером о 7·30 годині „Двайнацять дочок на відданю“, комедия в 3 діях зі співами і танцями М. Кропивницкого.

Ві второк, дня 28 с. м. послідне представлене „Серед бурі“, історична драма зі співами в 5 діях Б. Грінченка.

— Страшна сцена представляла ся сими днями очам людий, що переходили пополудни коло шпиталю. Якийсь недужий в приступі хвилевого дуру в наслідок горячки виліз лиш в білю крізь вікно на ґзимс і зачав по нім сувати ся. Коли то спостережено, перебуваючі случайно в шпитали два пожарники взяли ся ратувати недужого. Они вилізли на дах і один з них спустив ся по линві на ґзимс і держав там непритомного недужого доти, аж наспіла завізвана сторожа пожарна а відтак зніс его по приставленій драбині. — Сьвідками ще страшнійшої сцени були сими днями Віденці на улици Кемер коло дому ч. 4. В тім домі на третім поверсі зійшов був нагло з розуму мешкаючий там 30-літний пенсіонований офіциял почтовий Антін Пехачек. Він замкнув ся в своїм помешканю і зачав стріляти та грозив, що убє кождого, хто би хотів приступити до него. Перед домом зробило ся величезне збіговиско і завізвано сторожу пожарну, котра насамперед розтягнула полотно до скаканя а відтак приставила драбини, причепила вужі до гідрантів від водопроводів і так як при гашеню огню зачала добирати ся до божевільного. Крізь вибиті вікна пущено насамперед на божевільного струю води, а той тоді стріляючи трохи відступив ся. Треба однак було залити цілу комнату, аж Пехачек втік до кухні, до его остаточно служба санітарна і лікарі поготівля ратункового могли роззброїти і відставити до шпиталю.

— Самоубийства. З Реки доносять: Урядник почтовий Евгеній Маер, облив оногдашної ночи свое ліжко нафтою, підпалив і поклав ся на горіючу постіль а відтак стрілив до себе два рази. Поготівля ратункова відвезла умираючого самоубийника до шпиталю. — Якась Сляти замешкала в Чернівцях на передмістю Кльокучка, з жалю, що еї чоловік покинув і виїхав до Америки, кинула ся оногди в полонку в Пруті хотячи в той спосіб позбавити ся житя. То побачив стражник мостовий Ігнатій Шефер і не надумуючись довго, скочив таки в одіню за десператкою і витягнув еї з води.

— Премія за відшукане вкрадених гроший. Краєва дирекция скарбу подає до відомости: В ночи з 28 на 29 грудня 1907 р. вломили ся злочинці до каси податкового уряду в Калуши і забрали готівкою переважно в банкнотах 75.452 кор. 50 сот. і вартістні папери в загальній вартости 22.455 кор. а іменно: частинний запис державного довгу паперової ренти ч. 35.369 на 5 кор.; також записи срібної ренти ч. 135.090 і ч. 135.095 по 20 кор.; салінарний квіт (Salinenschein) ч. 758/1844 на 1.000 кор.; сербский льос Сер. 174 ч. 94 на 10 фр.; асекурацийну поліцу товариства „Phönix“ ч. 141.295 на 6000 кор.; поліцу товариства „Gresham“ на 6.000 кор.; поліцу товариства „Assicurazioni generali di Sicurta“ ч. 252.631 на 4.000 кор. і 5 штук 4½ проц. листів заставних банку гіпотечного: Сер. С. ч. 15.067 на 2000 кор., сер. С. ч. 11.949 на 2000 кор., сер. В. ч. 4.194 на 1000 кор., сер. А. ч. 6.171 на 200 кор. і сер. А. ч. 13.140 на 200 кор. Краєва дирекция скарбу визначує премію в висоті 5 проц. дійстно відшуканих гроший, зглядно вартістних паперів. Розділ премії застерігає собі краєва дирекция скарбу. Жадних жалоб що до розділу премії не допускає ся.

— Землетрясеня. З Ню-Йорку доносять: Після вістий з Меріди залив Кампеше навістило страшне землетрясеня, котре тягнуло ся вздовж цілого побережа півострова Юкатан. Кажуть, що деякі острови в заливі Кампеше щезли зовсім з верхні моря а між ними й острови Кай Нуево і два острови Обіспо. Робітники, заняті на тих островах збиранем ґвана, в числі що найменше сто, згинули. — Вчера о 5 год. 10 мін. рано дало ся почути сильне землетрясене в Реджджо ді Калябрія і в инших місцевостях Калябрії та викликало переполох серед жителів, однак не наробило ніякої шкоди.

— Арештоване злодіїв. У вересни минувшого року допустили ся львівскі злодії значної крадежі на шкоду Александра Рубіна, ювілера в Тарнові. Були то Володислав Тарнавский і Михайло Шишка. Обох арештовано, але не знайдено у них нічого а крім того Тарнавский старав ся ще й доказати свое алібі в часі крадежі. Аж вчера приїхав до Львова аґент тарнівскої поліції Ляйбель, котрий одержав довірочне повідомлене зі Львова, що вкрадені дорогоцінности знаходять ся у любовниці Тарнавского, якоїсь Марії Швінц, і на его жадане арештувала вчера львівска поліция згадану Марію Швінц, львівску повійницю, еї матір Еву і готелевого кельнера Симона Рота, званого між злодіями „кракусом“. У Рота знайдено золотий годинник подвійно критий з подвійним ланцушком, золотий перстінь, великий кораль, шафір і 8 туркусів. Предмети ті мав Шишка продати Ротови. В слідстві признала ся Мария Швінц, що намовлена знакомими, зізнала перед судиею слідчим фальшиво, щоби доказати алібі свого любчика Тарнавского, котрий тепер сидить в тарнівскім арешті. — Львівска поліция арештувала сими днями за крадіж мікроскопів і книжок наукових, вартости около 1000 кор. на шкоду академії ветеринарії студента ветеринарії Буца і Володисл. Дороша, студента III. р. прав.

Телеґрами.

Станиславів 24 січня. З причини заметелий сніговиx здержано загальний рух на лінії Палагичі-Товмач з днем 23 с. м. мабуть на три дні.

Букарешт 24 січня. В сенаті предложив міністер скарбу проект закона в справі утворення монополю спіритусового.

Париж 24 січня. Як зачувати, на вчерашній раді міністрів постановлено не висилати нових войск до Марокка і не підпирати нової позички марокканьскої.

Париж 24 січня. Комісия сенату для розслідів поступованя при ліквідациї майна церковного вибрала предсідателем Комба.

Париж 24 січня. На двірци Ле Бурже коло Парижа наїхав поїзд товаровий на особовий. Близших вістий о катастрофі поки що нема.

Петербург 24 січня. Ходить чутка, що специяльна комісия при военній раді займе ся справою відданя під суд ґен. Куропаткіна. — Кажуть, що Штесель вислав до Царского Села телеґраму з жалобою на партийне трактоване его справи в суді, що мае стояти в звязи з недавним побутом на розправі ґен. Сгрукова.

Фез 24 січня. Орґанізатор ворохобні Кіттані виголосив бесіду, в котрій зазначив, що не треба боятися Европи, бо народи еї не жиють в згоді. Противники Франциї не позволять їй зробити кривди Марокканцям. Франция і Іспанія можуть лиш висилати кораблі, але не мають права мішати ся до внутрішних справ краю.

Ню-Йорк 24 січня. Слідство против арештованого недавно якогось Йордані, котрий в цїли підиманя революциї на Гаїті і Сан Доміно фальшував гроші, скомпромітувало так сильно американьского консуля в Ст. Марк, що его усунено з уряду. Сконфісковано 2000 карабінів і фальшиві гроші на 800.000 долярів.

Токіо 24 січня. Внесену всїма опозицийними партиями резолюцию, висказуючу цілому кабінетови недовіре, відкинено 177 голосами против 168.

Чікаґо 24 січня. Межи полицею а робітниками без роботи, котрі устроїли похід через місто до ратуша і там хотіли домагати ся роботи, прийшло до великої бійки. На завізване розходити ся товпа не уступила а тоді полїция заатакувала еї і розігнала. Богато осіб зранено, кількох проводирів арештовано.

Рух поїздів зелізничих

важний від 1. мая 1907 — після часу середно европейского.

Примітка. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені звіздкою. Нічна пора числить ся від 6. години вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40***, **2·31***, **8·55**, **1·30**, 5·50* 7·25, 9·45, 5·25, 9·50*.
З Ряшева: 1·10.
З Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·16**, 5·40, 10·30*.
З Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·20** 5·15, 10·12*.
З Черновець: **12·20***, 5·55*, 8·05, **2·25**, **3·55**, 9·01*.
З Коломиї, Жидачева, Потутор: **10·05**.
Зі Станиславова: 8·05.
З Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
З Яворова: 8·22, 5·00.
З Самбора: 8·00, 10·30, 1·55, **9·20***.
З Лавочного, Калуша, Борислава: **7·29**, **11·50**, 10·50*.
Зі Стрия, Тухлі: 3·51.
З Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·05***, **12·45***, 3·45*, **8·25**, 8·40, **2·45**, 6·15*, 7·20*, 11·00*.
До Ряшева: 4·05.
До Підволочиск (голов. дворець): 6·20, 10·45, **2·17**, 7·00*, 11·15*
До Підволочиск (з Підзамча): **6·35**, **11·03**, **2·33**, 7·24*, 11·35*.
До Черновець: **2·51***, 6·10, 9·20, **1·55**, 10·40*
До Стрия, Дрогобича, Борислава: **11·30***.
До Рави, Сокаля: 6·12, 7·10*.
До Яворова: 6·58, 6·30*.
До Самбора: 6·00, 9·05, 4·30, 10·51*.
До Коломиї і Жидачева: 2·35.
До Перемишля, Хирова: 4·05.
До Лавочного, Калуша, Дрогобича: **7·30**, **2·26**, 6·25*.
До Белзця: 11·05.
До Станиславова, Чорткова, Гусятина: 5·50

Поїзди льокальні.

До Львова:

З Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 3·25, 5·30 по полуд. і 8·20 вечер; (від 5 мая до 29 вересня в неділї і рим. кат. сьвята) 1·46 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в неділї і рим. кат. сьвята) 10·05 перед полуд.; (від 5 мая до 31 мая, від 1 до 29 вересня в неділї і рим. кат. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 9·55 вечер.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 26 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята 9.40 вечер.

З Любіня від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята 11·50 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 5 мая до 29 вересня 2·28, 3·45, 5·45 по полудни; від 5 мая до 29 вересня в неділї і рим. сьвята 12·41 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в неділї і рим. сьвята) 9·05 рано; (від 5 до 31 мая і від 1 до 29 вересня в неділї і рим. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 8·34 вечер.

За редакцию відповідає: Адам Крахонецкий.

Ц. к. управ. галицкий акцийний

БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

у Львові.

Філії: в Кракові, Чернівцях, Тернополи. — **Експозитури:** в Станиславові, Підволочисках, Новоселици.

КОНТОРА ВИМІНИ

купує і продає всякі вартістні папери і монети по найдоклад-**нійшім** дневнім курсі, не числячи ніякої провізиї.

Біржеві замовленя

виконує ся під найприступнійшими условіями і уділяє ся всяких інформаций що-до певної і хорнстної

льокациї капіталів.

ВСЯКІ КУПОНИ

і вильосовані цінні папери виплачує ся без потрученя провізиї і коштів.

БЕЗПЛАТНЕ ПЕРЕГЛЯДАНЄ

чисел льосів і инших паперів підлягаючих льосованю.

ОБЕЗПЕЧЕНЄ ЛЬОСІВ

перед стратою з причини вильосованя.

Депозитовий відділ

приймає вкладки і виплачує задатки на біжучий рахунок, бере до переховання цінні папери і уділяє на них задатки.

☛ Надто заведено на взір заграничних інституций так звані

Сховкові депозити
(Safe Deposits).

За доплатою 50 до 70 К річно депозитар одержує в сталевій панцирній касі сховок до виключного **ужитку** і під **власним** ключем, де **безпечно а дискретно** може переховати своє майно або важні документи. В тім напрямі **почвнив** банк гіпотечний як найдальше ідучі заряджения.

Приписи дотично сего рода депозитів можна одержати безплатно в депозитовім відділі.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).